

A Spirituális Napló

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: December 13, 2018, 1:09 pm

Napjainkban már igen kevés azon emberek száma, akik nem tudnak írni, olvasni. Megtanultuk, megtanítottak rá. A mai ember ezt az írást, olvasást kötelességként legelsősorban a külső, az emberközi kommunikációban, valamint a személyes érvényesülését szolgáló ismeretszerzésre használja, az életben legtöbbször ezzel ki is meríti az írás szerepe. Pedig az írásnak van egy a belső dimenzióval, a valószínűleg teremtő képzetünkkel, illetve a tudatalanunkkal való összekapcsolási funkciója. Ez legalább olyan fontos, mint a mindennapi külső kommunikációnak az nem tölzok, ha azt állítom sok esetben még sokkal fontosabb. Ugyanis számunkra drámát, felfelé vezető útát és egyből vésztőlnek látszó, vagy éppen tőlzottan is hosszú ideig fennállni látszó sorskiszámból mentjük meg magunkat, amennyiben megtanulunk kommunikálni mályebb önmagunkkal. Ahogy a kapcsolatot a külvilággal (annak azon szereplőivel is, amelyek első látásra nem tőlzottan szimpatikusak) fel kell veyük az összekönlünk kell, mivelhogy kommunikáció nélkül az emberi fejlődés elképzelhetetlen, ugyanígy a saját belső tartalmainkkal is meg kell tennünk. Vannak esetek ugyanis, amikor a lelemibb kommunikáció is elveszik, megszűnik bizonyos belső köztetésseinkkel mivelhogy tudatosan úgy döntünk, nem fontosak, átláphetők, félrelohatóak, elírhatóak. Egy aztán ezen mellőzött, de kellőképpen ájt nem világtól, vögső helyre nem tett és ezáltal fel nem oldott, tehát a mályben aktuális és ezört visszatörő öröseink, vögyaink, köpzeteink vagy éppen szorongásaink, féllelmeink a legtöbbször esetben betegségek, anyagi, személyi veszteségek formájában fognak visszaköszönni a tudatalanunkból és az azzal szorosán összefüggő külvilágból.

A fiatal, 14 és 16 éves, korunk köztől, elög sokunk számára örtözi a írásnak, a belső kommunikációnak.

Aztán kösőbb, ezen önlő szellemi öbredésünk, valamint az ezzel összefüggő krízisekben és völasztásokban bövelkedő életperiódus nyomásainak elmöltöval, a korábban naplót író szemölyek nagy része elhagyja eme foglalatosságát. Sőt, néha kicsit még szögyenkezve is tekint vissza, annak tudatában, hogy volt egy ilyen romantikus idöszaka, amikor leöta ölmönyeit, gondolatait saját magának. Pedig, nincs amört, az írásnak fontos szerepe van a személyes fejlődésünkben és nem völetlenül az emberiség igyekezett tudásait írásban rögzöteni. Vagy talán fiatalkori önmagunkat örtökeljük utölag alö, idealistának, naivnak látva akkori meglötsainkat s nem talölvá elög fontosak, meghatörozónak az akkori gondolatainkat, talán a személyönlöket. A saját öletönlö alakulösa szempontöböl mindenöppen az volt, mivelhogy ez volt az első próbölközs az önlö, autonom

gondolkodásunk, láthatóan inkább irányítva. Másrészt a máig kezdetben elöggő csiszolatlan fiatalkori gondolataink, meglátásaink sok esetben fontosabbak, mint a későbbi a civilizációs logikának tábbnyire behódolt, átfőltési az életmegnyerési spekulációink, negatív koncepcióink, kellőképpen felül nem vizsgálta hiedelmeink, a megváltás, az igazság keresés, az Isteni látézés szemzabál, máig akkor is, ha valóban ezen idűszak tájzei nem mind állják ki az idűk próbáit.

Mindazonáltal nem egy leírás, "romantikus" naplóról szeretőm felhívni a figyelmet, ebben az írásban, hanem a befelől fordulás, az ínmagunkhoz való ászinteség az nem utolsó sorban a szemlélyesség fontos szerepére, amely a naplóról írás által valósul meg a legkínnyebben. Tudjuk ugyanis, csak ami szemlélyes csupán az egyetemes. Az egyetemesség elve nem kávéül a sokaságban, hanem belül a szemlélyben tud megvalósulni a legtisztábban az a legátfogóbban.

A spirituális naplóról tudni kell, legalább hárrom, rendkívül fontos funkciója van: a szemlélyesség, az igazságkeresés az a tervezés.

A szemlélyesség.

A naplóról egyik legfontosabb feltétele, biztosak legyünk abban, soha senki nem olvassa el rajtunk kávéül s mi sem olvassuk fel másnak. Ezen alapfeltétel teljesülése nélkül nem érdemes belefogni, mert távára visz az egész igyekezetünk, idű elfecsérelés, legjobb esetben, a naplóról elöltétt idűnk. A naplóról az Isteni látéssel, látégyéssel való társalgás, egyfajta Isteni kiegyenlítés az egyéni, individuális láténk (láténk) az egyetemes láténk kázzátt, amennyiben jár sikerül. Számomra az Isten (a Felettes %nem) számára fontos mindez elsődlegesen az senki másnak nincs kázzvetlen káze hozzá. Ezért ne is gondolkozzunk abban, hogy bárkinek, bármikor is megmutatjuk, megmutathatjuk.

Mindenki számára fontos az ászinteség befele is, hiszen a grafológusoktól tudjuk, a civilizálta európai ember hazudik a legtábbbet, ugyanakkor Nietzsche is rámutatott: elenyészésűen kevés az, amit másoknak hazudunk, ahhoz képest, amit magunknak hazudunk. Ez nagyon fontos, a legtábbbet az ember saját Isteni látéye, lelkiismerete elött komódiázik. A naplóról látéye azéppen a másoknak meg nem mutatásban áll. A Naplóról nem a barátunk, a barátunk, a főrőlünk, a feleségünk vagy valamely más kálsá kázzátténgé meghatására kászáül, nem azért kászáül, hogy bárkit is elkápráztassunk, meggyűzzünk vele, hogy bárki is meghatádjön a mi felfedéseinkéül, esetleg irodalmi teljes-tm láténkéül, s az elején az elméleteinkéül, életfilozófiánkéül. A Naplóról elsősorban a mentális, valamint spirituális ásszeszedettségünk elöröléséül az fenntartásáül, az imaginációk (életképzétek) az tudattalanunk tisztátsáül szolgálja az nem világi (kálsá) cölökat. Mentális rend az kázzvetkezésség nélkülül ugyanis vagy rendtelenség az sodrádás lesz az gondolatainkban, életképzétekben s nem utolsó sorban az életünkben, vagy, azéppen ellenkezéleg száklátárásság, sablonosság, aminek kázzvetkezésméye az unalom, az ismétléül, a kányszer, ártelmetlennek (látás) náha megmagyarázhatatlan élethelyzetek az a fejlődés csökkentéül. Vannak emberek, akiknek életfilozófiája egy föl gápelte oldalon éléne, mondja a főröl, s valóban, az esetek tábbbetében ágy is van. A tudatosan kimunkálta, bevált, világgosságot az erdményt hozá életképzé a legtábbbet esetben egy ekkora helyen el szokott éüni. Azonban ennél számosabb az gyakoribb szokott lenni a fől tudatosság határát sárolá hiedelemrendszerünk, nem beszélve a tudattalanunkban megházzá rejtett programokról. Nemesz derülül fől a rejtett, addig ászre nem vett, kellőképpen nem tudatos-tott magatartásunkra, gondolat, szá, tett szakadásunkra a naplóról kázzben, amely főlétt átsiklottunk volna káüléülben, de amely egyébként látéye az fontos

Árnysszetevájje a lelki Ács gyakorlati ÁcletÁnknek. UgyanÁgy kerÁlnek nagyÁ-tÁ³ lencse alá; Ács ezÁlital korrekciÁ³ alá; is a magÁ;tÁ³l ÁcrtetÁpudÁpnek gondolt Ács tartott elkÁcpzelÁcseink is szácp lassan a naplÁ³zÁ;saink sorÁ;n.

Az Á-rÁ;snak ugyanis nagyelÁpnye a beszÁcddel Ács az Á-rÁ;sba nem foglalt gondolkozÁ;ssal szemben, hogy lelassÁ-tja a gondolkozÁ;s, a gondolatÁ;ramlÁ;s folyamatÁ;t Ács ezÁlital egy adott tÁcmÁ;ra valÁ³ fÁ³kuszÁ;ltsÁ;got spontÁ;n mÁ³don fenntartja, amely Álital sokkal alaposabban, mÁlyebben tudunk kÁrbe jÁ;rni szÁ;munkra lÁcnyeges ÁclettÁcmÁ;kat, problÁcmÁ;kat. SzÁ;mos dolgot rendezÁ³nk magunk kÁrÁ³l, a munkÁ;nkban fÁkÁcmt Ács a kÁ³lvilÁ;gban, csupÁ;n a sajÁ;t gondolatainkat nem rendezÁ³k kellÁkÁcppen, az elmÁlyÁ-tÁcsrÁul nem is beszÁclove. A rendszeres naplÁ³zÁ;s hozzÁ;segÁ-t, hogy legalÁ;bb azzal tisztÁ;ban legyÁ³nk, mit is gondolunk valÁ³jÁ;ban egy adott tÁcmÁ;ban Ács egyre nagyobb jÁ;rtassÁ;gra tegyÁ³nk szert sajÁ;t belÁmu lelki tÁ;jjainkon. EzÁlital egyre pontosabb, helyesebb ÁcrtelmezÁcsekre jussunk. Ugyanakkor, figyelemremÁcletÁ³ az is, hogy amit mÁ;r egyszer leÁ-rtam, viccesen fogalmazva, amiben magammal megegyeztem a naplÁ³mban, arra napkÁrjzben nem kell visszatÁcrtnem tÁrbbet, az nem terheli a mentÁ;ljomat, a gondolkozÁ;somat Ács a gondolkodÁ;som, a lÁcnyem nyitott az Áj perspektÁ-vÁ;k, az Áj gondolatok irÁ;nt, akÁ;r abban a tÁcmÁ;ban is. Ameddig ezzel szemben az olyan kÁcpzetek problÁcmÁ;k, gondolatok, elkÁcpzelÁcsek, amelyeket nem Á-rtam le, azok minduntalan, ugyanÁgy kÁrberforognak a fejemben Ács el sem tudom engedni Ákukat, de szÁ;mottevÁmu elÁpurlÁcpÁcst sem tudok bennÁ³k tenni. Ez a szemÁclyes megfigyelÁcsem, amelynek eredmÁcnyekÁcmt tartom nagyon fontosnak a spirituÁ;lis naplÁ³ vezetÁcst Ács ajÁ;nlom mindenkinek, aki ÁrnmagÁ;val szemben igÁcnyes Ács fejlÁcudni akar.

Az igazsÁ;gkeresÁcs.

A spirituÁ;lis naplÁ³ mÁ;sodik legfontosabb funkciÁ³ja, cÁclja az egyÁcni igazsÁ;gkeresÁcs. BÁ;r az utÁ³bbi idÁpben csÁrkkentettem az elolvasott kÁrnyvek szÁ;mÁ;t, azt mondhatom sok kÁrnyvet elolvastam Ácletem folyamÁ;n, de azt vettem Ácszre, az olvasÁ;s semmit sem Ácrt az egyÁcni gondolkozÁ;si Ács tapasztalati rendszerembe valÁ³ tudatos beÁcpÁ-tÁcs nÁclkÁ³l, vagyis a kapott informÁ;ciÁ³n valÁ³ elgondolkozÁ;s nÁclkÁ³l. Olyan ez, mint amikor eszik az ember, de mohÁ³sÁ;gÁ;ban a bekebelezÁcsre koncentrÁ;l csupÁ;n, az emÁcsztÁcsre, feldolgozÁ;sra nem. A vÁcge gyomorrontÁ;s lesz. Ahogy a fizikai formÁ;ban felvett informÁ;ciÁ³t, az Áclet, jÁ³l meg kell rÁ;gni Ács emÁcszteni, vagyis darabjaira kell szedni Ács mindenik elemÁct kÁ³lÁrln, kÁ³lÁrln megvizsgÁ;lva, beazonosÁ-tva lehet igazÁ;n felhasznÁ;lni, Ágy a mentÁ;lis informÁ;ciÁ³val is ugyanezt ajÁ;nlott tenni. KÁ³lÁrlnben hiÁ;bavalÁ³an eltÁrlltÁrtt idÁmu az olvasÁ;s, mert Ágy sem marad meg annyi belÁpule, amennyi megmaradhatna a kellÁpven elmÁlyÁ³lt szemÁclyes foglalkozÁ;ssal, a sajÁ;t korÁ;bbi tapasztalatokkal, elgondolÁ;sokkal, nagyjÁ;bÁ³l mÁ;r letisztÁ-tott gondolati elemekkel valÁ³ ÁrnysszekapcsolÁ;ssal, megÁ-tÁcletÁcssel. NyilvÁ;n mindenki maga szabja meg, mennyire akar tÁ³zetesen felÁ³lvizsgÁ;lni valamit, ehhez mindenkÁcppen jÁ³ eszkÁrjz a naplÁ³Á-rÁ;s.

MÁ;srÁcszt a naplÁ³Á-rÁ;snak egyik legfontosabb cÁclja a mindennapi esemÁcnyek spirituÁ;lis jelentÁcsÁcnek megkeresÁcse, a szellemi gyÁrkkÁrkre valÁ³ visszavezetÁcs, a spirituÁ;lis igazsÁ;gkeresÁcs. NaplÁ³Á-rÁ;s kÁrjzben a magam csendjÁcben, olyan ÁrnysszefÁ³ggÁcseket keresek Ács lÁ;tok meg, amelyek mellett kÁ³lÁrlnben elshannÁcok a felszÁ-nekhez szokott ÁcrtÁcoki, Ácrtelmi Ács gondolati, benyomÁ;sok hatÁ;sÁ;ra. Ebben a keresÁcsÁcben segÁ-t az adott helyzet, valamely elmÁclet, vagy bÁ;rmi egyÁcnek az egyetemes tÁrrvÁcnyek tÁ³krÁcben valÁ³ megvizsgÁ;lÁ;sa. Biztosak lehetÁ³nk, amennyiben van tÁ³relmÁ³nk egy Áclethelyezetet, problÁcmÁ;t mind a tÁ-z egyetemes tÁrrvÁcnyen keresztülÁ vezetve megvizsgÁ;lni, azoknak fÁcnyÁcben Á;tgondolni, sokkal teljesebb kÁcpet nyerÁ³nk a problÁcmakÁrÁrÁul, ÁclethelyezetrÁul, mind annak elÁutte, valamint tisztÁ;bban lÁ;tjuk a jÁrvÁpben megteendÁmu Ácrtelmes lÁcpÁcseket is. Az elsÁmu lÁcpÁcskÁcmt, az egyetemes tÁrrvÁcnyeket figyelem elÁutt tartva, megkereshetjÁ³k mennyiben, milyen minÁmusÁcgben,

mikor járult hozzá; a mi imaginációk (lehetőségek) az adott helyzet kialakulásához. Ez máris a magja és rezonancia egyetemes tervéhez kapcsolódik, a kausális felelősséggel; lalásnak az első és legfontosabb lépése. Ezután járhat a kompenzáció (analógia), nemek, a polaritás, a ritmus és ciklus, az ok és okozat (a kivetkezőnyek felmérés), a fejlődés, a szeretet (egység) és az abszolútum (a kiegyenlítés) tervének alapján tervként felvilágosítás. (Az egyetemes tervekkel kapcsolatos leírás az oldalunkon található és kideríteni is lehet a vendégek nyelvében vagy a fórumon.) Még kiegyensúlyozott hozzátennem, nem utolsósorban mindennek a saját szívetesi horoszkóppomhoz való hozzákapcsolásnak, visszavezetésének fontosságát. A szívetesi kiegészítéssel való összekapcsolás során örtem meg igazán ugyanis, miort is kellett nekem egy adott letehetéssel találkoynom az Isteni Igazság fényében. Ehhez azonban szükségem van az analógias gondolkodásban való jártság, mert semmit nem ör a naplárás, gondolom ez eddig elgárgatott a rthetvált egyébként, ha megmaradok a kálsok boncolgatásánál, a szomszédra, a páromra, az időjárásra, az intőzományra, a v-rusokra való visszavezetésnél, s netán haragnál. S máris ott tartunk az analógia tervénél, valamint az ok okozat és a magja tervénél. Az analogikus megfeleléseket megkeresve lehet összekapcsolódni sok keresni a látszólag semmilyen összefüggéseket nem mutató jelenségek, probléma elemek és a személynél kálz struktúra; kálz pldul. Az analógias gondolkodást úgy találom meg, ha az adott eseménynek, a benne szereplő személynél, tárgyakkal, jelenségekkel a kálz megnyilvánulásait kikövetkeztetem, milyen belső tulajdonságokkal rendelkeznek, s ezáltal milyen egyetemes tartalmakkal állnak összefüggésben, ehhez fogódzkodhat számomra asztrológia kálz nyelvében találni lehet, ugyanis az asztrológia éppen az analógias kapcsolatok feltérképezésének, beazonosításának mentális tudomány. Számtalan példát lehet erre adni, amire most nem terek ki. Ezen kívül az egyszászi problémákkal összefüggésben jártámpontokat kálnak a Dethlefen és a Ráidiger Dhalke kálz nyelvé is.

A tervezés.

A sorsalakításnak két fontos kulcsa van, a személynél a kausális felelősséggel; lalás, amiről korábban írtam, valamint a tervezés. A kausális felelősség vállalással összefüggésben, annyit el kell mondanom, hogy a gyakorlati és spirituális letefeladataim ismerete nélkül, (szinte) lehetetlen ebben gondolkodni.

Életemben a sorsom hátrajáró pillanatnyi hangulatok, tletek, a megkötés; nt mála divatok, valamint a negatív programjaim (asztrológusi szemmel nézve a Sárkányfarkam, a Lilithem, a negatív fényesség; kálz kikövetkeztethető gyengeség; im) hullámvérsei és szelei kénye kedvének, hányattatásnak van köve. Ezort elengedhetetlenül szükség az életem. Az életem lehet hosszú távú. Mindenéppen szükség, legalább nagyvonalakban tudni, tudatos-tani: hová akarok megérkezni, melyek a távlati terveim, milyen helyzetben szeretném látni magamat 5, 10, 15, 25 év múlva. Ugyanakkor a terv lehet rövid távú, kisebb futamidejű is, amelynek mentális előkészítése legalább olyan fontos lehet, mint a hosszú távú terv. A naplamba tehát, mindezeket járól megalapozhatom, kidolgozhatom, átgondolhatom és természetesen kálz is ellenőrizhetem és korrigálhatom (esetleg megváltoztathatom), ha szükség. A visszajelzéseket, kivetkezőnyeket értelmezhetem. A spirituális naplóm tehát a legcélszerűbb, a legköltségtelenebb mentális alkalmi laborom, valóban.

Eme kis zeltés után mindenkinek természeténél; n- és igazság- felfedező spirituális naplózást kálz; nok a továbbiakban!

DÃ©nes MÃ©ria